

БОЖЕ ПРАВДЕ

Химна Републике Србије

музика: Даворин Јенко

текст: Јован Ђорђевић

Свечано

Бо - же прав - де, ти што спа - се од про - пас - ти

до - сад нас, чуј и од - сад на - ше гла - се

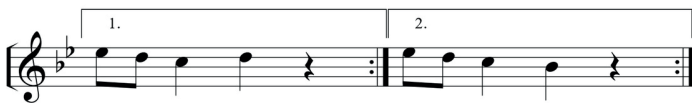
и од - сад нам бу - ди спас. Моћ - ном ру - ком

во - ди, бра - ни бу - дућ - нос - ти срп - ске брод,

Бо - же спа - си, Бо - же хра - ни, срп - ске зем - ље,

срп - ски род!

срп - ски род!

БОЖЕ ПРАВДЕ

Боже правде, ти што спасе
од пропасти досад нас,
чуј и одсад наше гласе
и одсад нам буди спас.

Моћном руком води, брани
будућности српске брод,
Боже, спаси, Боже, храни
српске земље, српски род!

Сложи српску браћу драгу
на свак' дичан славан рад,
слога биће пораз врагу
а најјачи српству град.

Нек на српској блиста грани
братске слоге златан плод,
Боже, спаси, Боже, храни
српске земље, српски род!

Нек на српско ведро чело
твог не падне гнева гром,
благослови Србу село,
поље, њиву, град и дом!

Кад наступе борбе дани
к победи му води ход,
Боже, спаси, Боже, храни
српске земље, српски род!

Из мрачнога сину гроба
српске славе нови сјај,
настало је ново доба,
нову срећу, Боже, дај!

Отаџбину српску брани,
петвековне борбе плод,
Боже, спаси, Боже, брани,
моли ти се српски род!

Законом од 11. маја 2009. и дефинисана чланом 7 Устава Републике Србије, „Боже правде” је постала званична химна наше земље. Додуше, она је то била и до 1918. године.

Нова стара химна имала је измене само у тексту, мелодија је одувек иста. Прва верзија је из 1872, кад је Јован Ђорђевић написао текст на музику Даворина Јенка. Повод је било пунолетство тадашњег владара Милана Обреновића. У његову част, у позоришту се приказивала „Маркова сабља”, а „Боже правде” је била завршница комада.

У првој верзији певало се „кнез Милана Боже спаси”, кад је постао краљ стих више није био одговарајући, па се променио и током владавине Карађорђевића. Претпоследња верзија је: „српског краља”, а последња „српске земље”. Измењен је и стих „српског краља Боже храни” у „Боже спаси, Боже брани.”